

FAMILIA.

BUDA-PESTA

3 Augustu st. v.

15 Augustu st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 57.

ANULU XIV.

1878.

Prețulu pe unu anu 10 fl.

Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

Nu potu sè cântu !

Nu potu sè cântu ! O grea durere
Întratu-a în inim'a mea,
De-acele făr' de mângaiere,
Si care nu se potu uitá.

Am întielesu că 'n asta lume
E multu desiertu si multu amar, u,
Si că iubirea e unu nume
Ce se învóca însedar.

De-atunci e faci'a mea schimbata,
De-atunci e ochiulu meu uscatu ...
O ! de-asiu puté sè plângu odata
Si cântulu meu mi-ar fi redatu !

Matilda Poni.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Aventur'a rara — fiint'ia subtila în braçulu seu
— fug'a în mediu de nópte: nu formau aceste o aven-
tura frumósa ? !

— Cine scie déca nu cumva me voiú deșteptá si
Rosana me va chiamá la dejunu ? ! — cugetá elu.

Elu priviá la tiner'a damicela de lângá sine.
Cátu de palida erá ea ! Faci'a ei para mai fàra colóre
la radiéle palide a lunei, si ochii ei negrii luciau fan-
tasticu.

Ea erá atátu de tinera, atátu de frumósa, si —
parasita de ajutoru — fugiá sè scape de sórtea-i fa-
tala. Anim'a lui Ulrich simtiá mare compatimire.

— Sermana fiint'ia, — cugetá elu, — ea e atátu
de amabila si graçioasa, încátu ori cine bucurosu ar
voi sè fia Robert.

Acest'a a fost simtîeméntulu celu mai sentimen-
talu, ce a avutu Ulrich cândva. Elu nu erá inimiculu
femeilor; elu recunosea, că ele sînt în multe privin-
tîe folositoare, ba absolutu necesarie, — înse în gene-
ralu le considerá totusi că pe niste fiint'ie mai debile,
mai neperfecte si mai inferioare.

Orologiulu batú o óra, când ajunsera în Spek-
haven. Ei percursera stratele desierte si luara direc-
tîunea catra gara, care erá afara de orasiu.

Câtiva oficianti somnurosi i priviau cu curio-
sitate.

— Trenulu celu mai de aprópe va plecá spre

Londra la dóne óre trei-dieci minute. Prin urmare mai
avemu de așteptatu o óra si jumetate.

Palida si ostenita se asiediá Olivia pe unu
scaunu. Ulrich plecá sè aduca restaurátore, dara nu
putú capetá, căci erá pré de timpurú.

Si când elu se rentórsa ea îlu prinse de mâna cu
ochii plini de lacrimé:

— Oh ! câtu esti dta de bunu, Mr. Mason. Cum
îti voiú puté eu cândva multiamí ? !

Ulrich avea cá multi alti barbati o adeverata
frica de scene teatrale. Elu rosí si își retrase mân'a,
că si când degetele ei subtile l'aru fi arsu.

— Te rogu nu vorbí de ast'a, — dise elu, —
mai bine cerca a te odihni, pâna va vini trenulu !

— Nu scimu ce se póte întemplá; nu scimu, óre
nu voiú fi urmarita si redusa cu forti'a ? Póte că voiú
avé érași trebuintia de ajutoriulu unui amicu. Pri-
mesce ánelulu acesta, si-lu pastréza cá suveniru dela
mine si dá-mi adres'a dtale, sè potu — de voiú avé
cândva, mai timpurú séu mai târdú, trebuintia de
ajutoriulu dtale — sè me adresezu cátra dta. Voi-vei
a veni când te voiú chiamá ?

— Bucurosu.

Elu i dede adres'a : 50. Half-Moon-Terracce-
Blumsbury, si ea o scrise în carticic'a sa de notitie.

Ánelulu ce i l'a datu luciá cá foculu în mân'a
lui. Erá o raritate de opalu legatu cu auru, celu mai
nefericitu si mai frumosu între pietrii.

— Eu nu voiú uitá nici odata bunetatea dtale,
Mr. Mason, — repetí ea, — si-ti voiú remáné multia-
mitóre câtu voiú traí. Acuma voiú încercá sè me odih-
nescu pâna ce va vini trenulu.

Ea se lasá îndreptu si își umbrí faci'a cu mâ-
n'a. Ulrich parasi sal'a de așteptatu si se preamblá pe
perron în sus si în jos.

De si minutele treceau destulu de repede, totusi
nu erá siguru pâna trenulu nu-i va duce din Spek-
haven.

Dóne óre trecura.

Mai o jumetate de óra ! Tóta minut'a erá fórté
scumpa !

Ánim'a lui Ulrich batea repede si îngrigiatu.

Unu patrariu dupa dóne óre.

Mai sînt 15 minute. Elu voiá sè védia déca dór-
me Olivia ? Plecá spre sala, dara la momentu statú lo-
cului, căci se audiea duraitulu unei trasuri. Trasur'a
se apropiá repede pe stratele liniscite.

Unu equipagiu se opri înaintea garei, unu omu
sarí din elu si merse dreptu spre sal'a de așteptare. În
launtru se audí unu tîpetu usíoru, ce esplicá totulu.
Cá o furia întrá Ulrich în sala si se opri vis-à-vis de
Mr. Lyndilh.

Capitolul IV.

In sal'a de asteptare.

Ivirea momentana a lui Mr. Lyndilh în sal'a de asteptare dela Spekhaven fu o adevărata scena frapanta.

Ulrich statea în usă. Elu eră pictoru decoratoru la teatrulu Royal Waterloo Britania, si priviă scen'a în raportulu profesiunei sale, si cugetă că nici pe scen'a care înfașisēja lumea nu ar remăné fără succesu.

Tiner'a femeia se sculă de pe scaunu. Façi'a ei palida îngalbeni de totu, ochii ei cei mari se atintira curagiosu si resolutu spre tutorulu ei.

Ea facu lui Ulrich nensemata mișcare cu mână, sê steie pe locu.

Lyndilh nu observă, macaru că ochii lui percursera sal'a la întrare, sê védia cine a fost conducatorul nepótei sale?

— Ce va sê dica acêsta, Olivio? — întrebă elu amenintiându.

Ea rise fortiatu si amaru.

— Caus'a mi se pare destulu de lamurita. Voiam sê fugu, si dupa cinci-spre-diece minute propusulu mi se realiză. Pentru ce me persecutezi?

— Acêsta întrebare e de prisosu si totu-odata insolenta.

— Recunosc, că e insolenta aci, dara necesitatea ei o sustienu resoluta. Pentru ce te-ai si nisuitu a me urmari, poti tu poti dela mine sê me rentorcu?

În acestu momentu ambii semenau de minune, în ochii lor flacară asemene mânia. Elu o cunoscea pré bine, si sciea că a sositu timpulu când trebue sê se finésa joculu.

Elu nu respunse la observatiunile ei, ci o întrebă liniscitu:

— Esti tu singura, Olivio?

— Cine sê fía cu mine? — i respunse ea curagiosu, — cine ar si îndresni a se opune vointiei tale, cá sê-mi ajute? Scii, că precum în vietia nu mi-a ajutat nime, asiă nici aci.

Si cu o maniera pasiunata si cu o voce tremuranda ea se întorse catra caminu.

Mr. Lyndilh o priviă cu o liniste impetrita.

— Si ce ai voitu, Olivio? Mi-ar paré reu, de nu ne-amu puté întielege.

— Voiam sê plecu la Paris. Contes'a Florial e amic'a mamei mele, ea mi-ar fi fost asilulu si ajutorulu meu.

— Înse nu contra tutorulu teu. O francesa cu o educatiune ca dn'a de Florial nu ar favorí nici odata neascultarea unei domnișore tinere nemaritate. Si déca ar fi voitu ea, am legea si dreptatea pe partea mea. Nu uită, că eu sôm tutorulu teu!

— Esti dieu tiranulu si temnitierulu meu! Sê scii înse, că nu me voiu rentorce mai multu în castelu, asiă precum e Ddieu în ceriu.

Ea își redică braçiulu cu o maniera resbunatóre, Mr. Mason statea totu înca în usă si o priviă cu uimire.

— Si mie îmi stă deschisa calea legi, — continuă ea, — tribunalulu orfanalu va decide, óre tu sê mai fii despotulu meu si eu sclav'a ta? În cinci-spre-diece minute trenulu va plecá, si eu voiu merge din Spekhaven. Nu me rentorcu.

Elu se uită la orologiu si se apropiă de nepóta sa.

— Fia asiă, Olivio! Tu sê pleci la Londra, dar sub conducerea mea. Intentiunea, ca o dama tinera de rangulu teu sê caletorésca singura la Paris, e ne mai audita. Vei merge frumosu acasa, vei fi cu minte, te vei maritá dupa Sir Hugo si-lu vei petrece la Viena. Te rogu, asculta-me în pace! Într'o dí imi díceai, cu o conditiune te vei supune vointiei mele. Atunci eu am respins'o, acuma înse eu o propunu. Promite că te vei cununá cu Sir Hugo, si înca astadi iti vei recapatá fetiti'a!

Cu mânilé înclestate, cu buzele tremurânde si cu ochii infocati sarí Olivia în picidre:

— Si tu vei împlini acêsta?

— Da.

— Asiă dara traiesce? E fericita?

— Traiesce, si pe câtu sciu eu e fericita cá de comunu fetele tinere de șapte-patrare de anu. O vei recapatá si vei puté face ce vrei cu ea; ceru înse cá domnișor'a Lyndilh, — elu apesă acestu cuventu, — pentru onóra familiei sale sê tiēna în secretu originea acelei fiintie. În adeveru nu sciu ce ar face Sir Hugo de ar scí —

— Nu amintí numele, te rogu. Sciu pré bine, cá s'a finitu joculu; dar déca si acum asiú resistá?

O lume întréga de resistintie se oglindá în traturile tinerei femei, de si ea tremurá în tóte membrele.

— În acelu casu nu vei mai vedé nici odata fetiti'a ta, — respunse elu rece. Eu asiú luá-o din placut'a positiune de acuma, si asiú dá-o în alte mâni! Dar déca vei parasí-o, va cadé în miseria, si va deveni o fiintia, de care tu însa-ti ai fugi.

Ea deveni totu mai palida, încátu si buzele i albira.

— Pentru fetiti'a lui Robert Lisle, pe care eu îlu afurisescu mortu si viu, o astfel de sórte ar fi destulu de buna, — continuă elu — tu înse mai datoresci doi ani de dile supunere mie. Amenintiările tale sânt frase góle. Ce poti tu sê dici contra mea, decátu că împlinescu vointi'a tatalui teu, si vreu sê te maritu dupa Sir Hugo? Tu refuzi si de óre-ce am dreptu motivu fug'a ta, te ducu la bunurile mele si te încredintiezu la doi servitori fideli ai mei. Tribunalulu orfanalu ar decide simplu, cá mi-am împlinitu datorintia. Dar apoi îndata ce vei aduce la cunoscintia impregiurările înaintea justitiei, si eu fara crutiare voiu descoperi istori'a rusinósa a trecutulu teu, si lasa sê audia lumea, cá tu abiă de șiese-spre-diece ani ai fugitu la Scotia cu unu fiu alu unui farmer, cu unu furu recunoscutu, cu unu omu de nimica, carele mai târdfu în fug'a sa la America s'a înecat. Ce credi tu cá s'ar alege atunci de tine?

Sub cuvintele mușcatóre ale acestui barbatu tiranu perí totu curagiulu ei. Ea își acoperi façi'a si suspină convulsivu.

Iritatiunea órelor trecute, frigulu si descuragiarea o dominau, precum astfel de lucruri la femei își dau o importantia.

— Îmi pare reu că te superu, Olivio, — continuă Mr. Lyndilh dupa o pauza scurta, — acést'a înse o facu numai pentru norocirea ta.

(Va urmá.)

S A L O N U ?

Balulu asociatiunii în Sîmleu.

— 5 augustu. —

Ómeni cugetatori, barbati interesati de prosperarea poporului nostru, câti peregrinãza pe la adunãrile ambulante ale Asociatiunii, au constatat cu efectulu celu mai puternicu, rezultatele cele mai îmbucurãtoare ce lasa dupa sine acãsta institutiune naționalã, se manifesta pe terenulu socialu.

Astadi când din vitregitatea timpurilor Asociatiunea inca nu pòte luã unu aventu mai mare pe terenulu materialu, nevoita fiindu din anu în anu a-si scaritiã budgetulu. putemu afirmã cu tóta positivitatea, cã fortia Asociatiunii zace în activitatea ei cã factoru socialu-naționalu.

Stergeti caracterulu ambulantu alu adunãrilor generale, si apoi va vedé ori cine, cã Asociatiunea transilvana pentru literatur'a si cultur'a poporului romãnu devine redusa la o reuniune locala cu o sfera mica de activitate, cãtu i permitu puținele percente anuale disponibile.

Am aflatu de trebuintã a permite aceste observãri atunci când vreu a vorbi despre unu motoriu atãtu de puternicu alu progressulu socialu, precum este *balulu*. Balulu Asociatiunii s'a tãnutu în localitatea spaciòsa a teatrului, care pentru aceea sãra fu spre acelu scopu arangiatu si frumosu decoratu. Loculu de scena erã rezervatu pentru publiculu barbarescu spectatoriu, care au ocupatu locu pe cãtu s'a pututu pe la mese. Façia cu scen'a la fondu erã aredicata galeri'a musicantilor, ér cã spaciu pentru dansu a servitu întregulu parteru. Sa'a erã frumosu decorata. Galer'i'a îmbracata în rami verdi cu giuru din impletituri de frundie verdi. În mijloculu galeriei se aredicã o gigantica lespede cu inscriptiunea „Ordulu salturilor.” Acãsta erã încadrata totu în impletituri de frundie si clombe din copacii Silvaniei întretesute cu flori si girlande desfetãtoare. „Ordulu de dansu” scrisu cu litere în grupe de tricoloru naționalu, luminatu din dosu, ni înfaçisã unu transparentu pitorescu.

Dansulu s'a începutu la 9 óre cu „Ardeleana.” Atãtu acest'a, cãtu si „Hatãgan'a” si „Roman'a” fu jucata cu multu focu de tineretulu mestecatu, romãni si magiari. Din loialitate catra numerosulu publicu magiaru s'a jucatu si „Csárdás” cu destulu animo. Erã unu lucru de totu straniu la balulu Asociatiunii, a audì atãt'a vorba straina. Dar acãsta nu se pòte nici decãtu apostrofã de lese-naționalitate, din contra a fost o proba de tactu finu din partea arangiatorilor cari în arangiere se folosau de ambele limbe. — Acãsta loialitate a romãnilor, cã dreptu recunoscintia pentru calduròs'a îmbrãtiosiare de care ne-amu bucuratu din partea magiarilor, precum si manierile de salonu a publiculu românescu a facutu, de imens'a multime a carei parte însemnata erã din cetãtãnenii magiari ai Sîmleulu s'a petrecutu cu unu animo ce nici în dìori nu voiã sè lãngediésca.

Pentru orientarea cetitorilor în privintia multimei ce a participatu, însemnu aici cã *cadriulu* si *Roman'a* (De când e Sîmleulu nu s'a jucatu pâna aci Roman'a.) arangiate în cãte 2—4 colòne erau jucate

de cãtra 80—100 parechi, cari abiã puteau face óresicari miscãri, atãtu de mare erã indesuiel'a. Se întielege, cã între astfel de împregiurãri erã imposibilu cã de odata întregulu publicu sè iee parte în jocu; deci cu cei ce siedeau se pòte pune numerulu jucãrilor la 120—140 de parechi! Unu astfel de balu în Sîmleu nu s'a mai pomenitu. O diceau acest'a pline de admiratiune si respectu pentru noi romãni — familielie magiare.

La pausa s'a rostitu mai multe toastu din partea onorațiilor magiari pentru asociatiune si reprezentatii ei, pentru bun'a întielegere între ei si noi etc.

Din partea cea frumòsa a publiculu însemnãmu aci pe unele cari séu cã le cunòscemu în persòna séu ni s'au numitu de catra altii. *Domnele*: Maria Popu, Maria Barbuloviciu n. Bocsia, Maria Cosma n. Dragosiu, Rosalia Cocianu n. Popu, dn'a Lázár, Kopp, Keller, Emilia Popu, Ana Leményi n. Costa, Elisa Isacu n. Rosiescu, Maria Venteru n. Popu, Regina Sirbu n. Baritiu, Eleonora Nichita, Ludovica Moldovanu n. Vecasiu, Lucretia Juhász, Elena Vancu, dn'a de Vasváry, dn'a de Kreutrer, dn'a de Hubert, dn'a Boros, dn'a de Oroszi, Adela Popu-Leményi, dn'a Badescu scl. — *Domnișórele*: Elena Popu (fraged'a fiica a domnulu deputatu si proprietaru G. Popu), Rosa Kopp, Ninuca Muste, Cornelia Gaalu, Veronica Surdu, Aurelia Vasváry, Ana Marincasiu, Rosa Buteanu, Gisela Crisianu, Ida Moldovanu, Carolina Munteanu, Elisabeta si Irina Szathmári, Elisa Lang, Ana Bogdánffi, Janetta Molnár, Eleonora si Maria Ruzska, Maria Lázár, Catarina si Elena Hubert, Ida si Matilda Moldovanu scl.

Toti cãti amu fost la acãsta petrecere rara în felulu seu, rara pentru Silvania si rara pentru resultatulu moralu ce a seceratu — am dusu cele mai placute suveniru, dãndu-ni multi întalnire la anulu viitoru în Sighisóra, firesce între oftãri de o fericire nesecura. Eu din parte-mi am adusu din Sîmleu dorintia d'a vedé alaturi cu asociatiunea transilvana si pe surorile ei asociatiunea aradana si cea din Bucovina, lucrãndu în o directiune si cu succese atãtu de admirabile!

Georgitia.

Literatura si arti.

Teatru românescu în Oravitã. În 7 augustu a. c. s'a reprezentatu prin tinerii diletanti romãni din Oravitã în façia unui publicu destinsu piesele: „Cinelu-cinelu” si „Rusalele”, de V. Alecsandri. Domnișóra Blanca Vuia a jucatu rolulu „Floriceii” în pies'a prima si alu „Susanei” în a dõu'a, cu îndatinata isteime, dovedindu multu talentu si o sirguintia peste tóta laud'a. Asemene s'a distinsu domnișóra Livia Maniu în rolulu „Smaranditiei” si prin declamarea nepreruptu aplaudata a frumòsei poesii: „Sùm copila de romãnu” de Iosifu Vulcanu. Dintre barbati au purtatu roluri de frunte dlu Silviu Velceanu (Grauru resp. Tóderu) si dlu George Bogdanu (Sandu resp. Galuscus). precum si dlu Iul. Novacu (Rezvratescu). Dintre dame au mai cooperatu dsiórele: Ema Bojinca, Ana Andritioiu, Maria Pocreanu, Nina Popoviciu si Berta Sierbanu, éra dintre barbati dnii: Coriolanu Popescu, Costa Pastila, Andrianu Purgariu, Ionu Paleu, Lazaru Dragoescu, Dimitrie Prunesiu, George Dragoescu si Mihaiu Velceanu. Dlu George Pocreanu

a escelatu cu o aria poporala în cânteculu „Corón'a lui Stefanu.“ Diletanții au fost remunerati cu adese si animoșe aplause din partea ascultatorilor. Dupa producțiune a urmatu petrecere de jocu. Fia, că zelulu diletanților bravi sè nu obosèca: nici odata si dorimu a vedè serbându érași câtu de curèndu mus'a româna în templulu Thaliei.

Resboiulu românò-turcu ilustratu. Cetimu în „Românulu“, că Domnitorulu României a comandatu la pictorulu Schönberg în Viena 5 tablouri istorice din campani'a anului trecut. Aceste tablouri reprezinta faptele cele mai însemnate, si anume: 1) Ațaculu asupra redutei Griviția în diu'a de 30 augustu; 2) bombardarea Vidinului în diu'a de 15 maiu; 3) viziunea redutei Griviția de catra Domnitorulu Carol I; 4) prim'a întelnire a Domnitorului român cu Ghazy Osman pasia în momentul capitulării, si — 5) trecerea Dunarii de catra armat'a româna. Tòte vor fi reproduse în tipariu de oleiu. Schönberg a luat parte în tóta campani'a trecuta si a facutu în faț'a locului schitiile. Tablourile vor avè o marime de apròpe 1 metru, cu înaltîmea corespundietòre.

La Bucuresci au aparutu: „Marsiulu triumfului Românilor“, poesia musicala pentru pianu si voce. — „Radu Buzescu“ séu „Han-Tatarulu“, romanu istoricu, de I. Dumitrescu, editiunea II, — „Russia, leita, poleita, asiá cum este“, scriere istorica critica, de Ionu C. Lerescu.

Ce e nou ?

Sciri personale. Ex-împeratés'a Eugenia a plecatu din Vien'a. — Regin'a Belgiei, care a petrecutu mai multe septemâni în Ungari'a la fiica sa, dilele trecute s'a rentorsu la Brusela. — Dlu Ionu Bratianu a trecut prin Budapesta la Marienbad. — Ministrulu de finantie, Széll Kálmán, e bolnavu; „P. Napló“ scrie, că bół'a dlui ministru e „febris cortestana.“

Alegerile de deputati se încheiara în tóte cercurile, dar rezultatulu înca nu este cunoscutu de pretotu-indene. Agitatiunile au fost destulu de mari, dar nu asiá de inversiunate precum se sperá. Poporulu începe a nu se mai interessá de alegeri; elu vede, că partidele se perëndara la guvern, dar sarcinele lui nu se mai micșorara, ci înca se mai sporira; nu-i pasa dara ori cine va fi alesu, căci dela nimene nu mai spera vr'o îmbunetățire. Numai partid'a estrema stânga forméza exceptiune, ea înca n'a fost la guvern, numai dela ea mai spera poporulu usiorare. Éta caus'a, pentru care acésta partida crescú si în alegerile din urma. Resultatulu cunoscutu pân'acuma alu alegerilor este acést'a: 230 guvernamentali, 65 din opozițiunea moderata, 62 din stâng'a estrema, 10 fãra colóre de partida, 8 naționali.

Deputatii români s'au mai înmultitu cu urmatorii, alesi dupa esirea nrului trecut alu foii nòstre: Petru Mihali la Visieu în Maramuresiu, Georgiu Ivascovicu la Sasca în Carasiu, Georgiu Constantini la Josasi în Aradu, Parteniu Cosma la Beiusiu în Biharia, Alesandru Romanu la Ceica asemene în Biharia, Georgiu Popu la Cehu în Selagiu si Traianu Doda la Caransebesiu în Severin. Asiá dara numerulu totalu alu deputatilor români e trei-spredece.

Miscări electorale române. Români din fostulu comitatu Zarandu tînura la 28 julu conferinția electorala în Baia-de-Crisiu, sub presidiulu dlui Georgiu Secula, si au primitu principiulu de abstenenția passiva. — Români din comitatulu Aradului tînura conferinția sub presidiulu dlui M. B. Stanescu, si decisera passivitate. — Dlu M. B. Stanescu s'a candidatatu în cerculu Tina în Biharia în contra guv. Lipovnitzky, dar a remasu în minoritate. — O conferinția de 40—50 de Români din Brasiovu, precum ni spune „Gazet'a“, a decisu activitatea. — Contracandidatulu dlui Basiliu Jurca în cerculu Singatagului în Maramuresiu a fost dlu Gavrilu Mihali, cu programu opoziționalu.

Victimele alegerilor. Dintre corifeii unguresci mai multi însi cadîura la alegerile de deputati. Afara de Tisza si socii sei în Dobritînu, mai cadîura: Jókay în Budapesta, br. Gavrilu Kemény în Alba-Julia, ex-ministrulu Kerkápolyi la Tapolcza, c. Lónyay la Zenta, P. Szatmáry Károly în N.-Atád, Gullner în Abony, si alții. Tisza s'a alesu în Sepszi-Sz.-György, Fiume si Siemnitîu, Lónyay s'a alesu în Tiszahát.

Luptele din Bosnia. Scirile cari sosescu din Bosnia, ne facu a crede, că acusi vom fi siliti a deschide érași rubric'a „resboiulu.“ Bosniacii, sub conducerea mahomedanului Hadsí Loja, apucara arm'a si se opusera trupelor de ocupatiune austro-ungare, cari astfel trebuie sè cuceréca totu pasiulu cu sângele lor. În tóte dilele urméza lupte mai mici si mai mari, în cari iau parte si trupe regulate turcesci. Dintre tóte bataliile de pân'acuma cea mai mare a fost luarea Zepcei, la 7 l. c., la care luara parte vr'o 10,000 de ómeni din ambele partí. Trupele austro-ungare perdura 58 de ómeni. Asiá spune raportulu oficialu, care póte sè fia pré departe de adeveru. Faptulu e, că la Budapesta au sositu o multime de rapiti. Aice e mare agitatiune, din cauza, că într'unu regimentu aflatoru în Bosnia sînt multi tineri din Budapesta. Se vorbesce, că acestu regimentu (Molinary) ar fi refusat supunerea, si din caus'a acést'a comandantulu ar fi ordonat decimarea lui. Iritatiunea e mare.

Sciri merunte. La Bucuresci se va tîné dilele aceste o mare revista militaria. — Nobiling a voitu sè se sinucida, dar pazitorulu l'a împedecatu. — Strad'a St. Ilie din Iasi de acuma înainte se va numí strad'a Alecsandri. — Ploile multe au causatu versári de ape prin Moldova. — Dlu Moceanu s'a rentorsu cu trup'a sa la Bucuresci, dupa ce la Paris a facutu sè fia aplaudate dantiurile române, si dupa ce ênsusi facú unele studie prin institutetele de gimnastica si scrima de acolo. — Stipendistii fundatiunii Gojdu au de-a-si substerne recursele lor pâna la 20 aug.

Suvenirea mortilor.

Samuilu Aureliu Cadariu parocu în Cosniciulu de jos în Transilvani'a, a încetatu din viétia la 20 julie în etate de 59 ani.

Rugãmu pe acei abonanti ai nostri a caror abonamente au espiratu la finea semestrului primu, cu nr. 48, sè binevoiesca a le rennoi câtu mai curèndu, séu a ne retramite nrile déca nu vreu sè aiba si mai departe fói'a nòstra.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.